

Se žalobou podle druhého odstavce § 357 zák. čís. 76/27 sb. z. a n. podal žalobce i návrh na odklad berní exekuce, jemuž první soud vyhověl. Rekursní soud návrh odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Stěžovatele stačí odkázati na rozhodnutí čís. 10893 sb. n. s., v němž nejvyšší soud vyložil, že o odkladu berní exekuce rozhoduje vždy jen úřad exekuční, i tehdy, jestliže byl odpor proti berní exekuci uplatňován u soudu žalobou podle druhého odstavce § 357 zákona čís. 76/27 sb. z. a n. To vyplývá zřejmě z ustanovení §§ 361 I a 360 čís. 3 cit. zák., jež nerozlišují, zda odpor byl uplatňován u exekučního úřadu nebo u soudu.

Čís. 14662.

K výkladu § 534 čís. 2 c. ř. s.

Byl-li směnečný platební příkaz doručen osobě již duševně choré, jest počítati lhůtu § 534 c. ř. s. ode dne, kdy byl doručen směnečný platební příkaz zákonnému zástupci, byť i zřízen byl teprve později.

(Rozh. ze dne 31. října 1935, R I 1124/35.)

První soud odmítl podle § 534 c. ř. s. žalobu o zmatečnost podle § 529 čís. 2 c. ř. s. podanou dne 6. března 1934 proto, že směnečný platební příkaz, o jehož zmatečnost bylo žalováno, nebyl sice ještě doručen žalobcovu opatrovníku, ale bylo mu již dne 9. prosince doručeno povolení exekuce, vedené na základě onoho směnečného platebního příkazu, ze kterého opatrovník zvěděl, že platební příkaz byl opatrovanci doručen a vešel v právní moc. Poněvadž doručení onoho povolení exekuce má stejný význam jako doručení platebního příkazu samého, jest lhůtu podle § 534 c. ř. s. počítati ode dne doručení povolení exekuce opatrovníkovi, takže lhůta k podání žaloby uplynula 10. ledna 1934 a žaloba byla vznesena pozdě. Rekursní soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. Důvody: V § 534 c. ř. s. se ustanovuje, že měsíční lhůta k podání žaloby pro zmatečnost má býti v případě § 529 čís. 2 c. ř. s. počítána ode dne, kterého doručeno bylo rozhodnutí straně a není-li strana ta způsobilá k procesu, jejímu zákonnému zástupci. Ustanovení to jest jasné a nutno je jako předpis velící povahy vykládati přesně, takže není pochyby, že je doručení rozhodnutí samého nezbytnou podmínkou, aby lhůta podle § 534 c. ř. s. začala vůbec běžeti. Jestliže tedy žalobcův opatrovník toliko z usnesení, kterým na základě směnečného příkazu platebního byla povolena exekuce, nabyl vědomosti o tom, že proti jeho chráněnci byl vydán platební příkaz, který vešel v moc práva, nestačí to.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Byla-li žaloba pro zmatečnost založena na tom, že směnečný platební příkaz byl doručen osobě tehdy již duševně choré, která nemohla jednati bez zákonného zástupce, dlužník počítati konečnou lhůtu měsíční v § 534 č. 2 c. ř. s. stanovenou, ode dne, kdy byl doručen směnečný platební příkaz zákonnému zástupci, byť i zřízen byl teprve později (rozh. č. 10464 sb. n. s.). Mylný je názor, že by v takovém případě žaloba pro zmatečnost musila býti zamítnuta proto, že rozhodnutí, totiž směnečný platební příkaz, nenabýlo ještě právní moci. Předpokladem žaloby pro zmatečnost podle § 529 c. ř. s. jest toliko formální, zdánlivá pravomoc rozhodnutí, že totiž po jeho doručení uplynula již lhůta k podání řádných opravných prostředků.

Čís. 14663.

Smlouva ve prospěch třetího.

K účinnosti smlouvy ve prospěch třetích osob není třeba, aby byla třetí osoba ve smlouvě individuálně určena, stačí, je-li podle objektivních známek určitelná.

Přijetím pojistky uzavřené ve prospěch třetích osob pozbyla pojišťovna práva něco měniti na ustanovení pojišťovací smlouvy ohledně obmyšlených osob. Pojistník může tak učiniti, není-li obmyšlených osob v pojistce uvedených.

Ustanovení § 132 II poj. řádu platí jen tehdy, nebylo-li smluvně něco jiného ustanoveno.

(Rozh. ze dne 31. října 1935, R I 1150/35.)

Manžel žalobkyně Karel H. uzavřel podle jejího tvrzení se žalovanou pojišťovnou pojišťovací smlouvu, podle které se pojišťovna zavázala, že po jeho smrti vyplatí určitou částku v Kč manželce a dítkám jeho a, nebude-li jich, rodičům jeho, a nebylo-li by ani těchto, osobě pojištěncem určené. Pojistník zemřel dne 13. června 1934. Jeho manželství se žalobkyní bylo bezdětné a nebylo rozvedeno neb rozloučeno. Žalobkyně tvrdí, že podmínky pojišťovací, podle nichž se jí mělo dostat pojistného kapitálu, byly splněny, a domáhá se jeho vyplacení žalobou, ježto pojišťovna jí odepřela kapitál vyplatiti. Proti žalobě namítla pojišťovna, že manžel žalobkyně neuzavřel se žalovanou pojišťovnou smlouvu, nýbrž že šlo o jubilejní pojistku, která mu byla jako všem úředníkům darována a že při tom jest nositelem práv a povinností žalovaná sama, ježto uhrazuje sama prémie z těchto pojistek a přísluší jí také disposiční právo ohledně přiznání nároku ze smlouvy pojistné, tedy i stanovití obmyšleci doložku a tuto kdykoliv až do dostavení se pojistné příhody změnit. Manžel žalobkyně byl jen osobou, na jejímž úmrtí byla závislá platnost pojištěného kapitálu; jinak neměl žádných práv z pojistky. Dopisem ze dne 5. září 1933 žádal pojistník žalovanou, aby mu byla povolena na pojistce změna potud, že v případě jeho úmrtí stávají se obmyšlenými dítky jeho sestry a žádost tu odůvodnil tím, že sestra se o něho starala